

Saadet Kılıçaslan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.07.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Saadet Kılıçaslan

Eserleri:

Ağlatma Beni Hayat

Gece yarısını çoktan geçti
Ağlarken gözlerim yokluğuna
Saklardı yaşlarımı bulutlar
Yağdırırdı usulca karanlıklara
Şafak sökmeden gelirsin diye
Şevdam uyanırdı uykudan
Islanan yanaklarımı öperdi
O zaman güneş

Günaydın hayat derdi yüreğim
Hele hava kararsın bir kere
O zaman gökyüzüne bak
Nasıl da akardı yıldızlara
hıçkırıklarım

Susmaz feryatlarıma
Kanat çırpardı martılar
Denize doğru çığlık ata ata
Yakamoz ışıklarının altında
Köpük köpük kabarırdı denizler
Ağlatma yeter be hayat
Daha çok senin leyim
Hiç mutlu etmedin ki beni
Bari hayallerimi bana bırak HA-YAT

Saadet Kılıçaslan

Asla Bilmeyeceksin

Düşlerimde sabahladığım sevdana uyandım
Şafak sökmeler in olmasaydı hiç
Boran esmeseydi saçlarımın terine
Okşama saydı tenimi meltemin
Uyanmak istemezdim o zaman
Hasretin yeniden doğduracak mı güneşi
Kim bilir
El ele yakamozları seyretmedik mi
Gecenin sihrini bozmadan sahilde
Martılar çoktan uykuya daldı
Biz yıldızlara bakarken
Girsen kalbime bir kez olsun
Seyrederdim sonsuza kadar mehtabı
Hep hayaller kurardım inatla
Belki de
Ağlardım kim bilir
Yokluğuna ağıtlar yaktım
Gecenin bitmesine yakın
Kurduğum bu düzen bozulmasın
Sevdamın yağmurları yağacak
Seni haberin olmadan seveceğim
Asla bilmeyeceksin

Saadet Kılıçaslan

Aşığım

Aşığım ben doğaya ve bahara
Ağaçlarda öten kuşlara
Aşığım ben yağın yağmura ve kara
Gökyüzündeki yıldızlara güneşe ve aya
Yasemin gül karanfil
Hepsi benim hayatımda

Tomurcuk açmış çiçekler
Sümbül ve menekşeler
En çok sevdiğim çiçekler
Şarkı söylerler doğaya ve bahara

Aşığım ben vatanıma
Hasret kalsam da
Toprağına ve suyuna
Aşığım ben al yıldızlı bayrağıma
Aşığım ben doğaya bahara
Aşığım bütün aşkı yaşayanlara

Saadet Kılıçaslan

Aşk Heyecanı

Ne zaman duysam uzaklardan sesini
İçimde kopar korkunç heyelan
Ne zaman baksa gözlerin gözlerime
Şimşek çakar fırtına kopar

Bir hançer ki heyecan
Bir hançer ki girer girer yüreğime inan
Sıcak bakışın bile bende
Her gün eser yüreğimde
Serin serin rüzgar

Coşturur sıcak busen
Götürür gezdirir beni diyar,diyar
Aşk heyecanı bu sarar bedenimi
Her okşayış ta tenimi
Mutluluk mabedimi
İçer yudum yudum kadehini

Bir derya ki taşar taşırır sevgisini
bulutların üstünde gezdirir beni

Saadet Kılıçaslan

Aşkın Savaşıyor

Aşkın savaşıyor benimle
Namludan çıkan kurşunlar
Siper alıyor yüreğimi
Hedef tahtasına ardı ardına
Sekiyor kurşunlar kanıyor yaram
Acıtıyor yaram beni

Sensiz kaç mevsim geçecek
Söyle kaç mevsim
Gözümdeki yaşlara aldırmaksızın
Sekiyor yüreğimde kurşunlar
Bir solukta yıkılıyor
Cansız bedenim
Sana hasret ölüyorum sevgilim

Saadet Kılıçaslan

Aşkları Kanattık Eylül yüzünden

Eylülden düştü yere sarı yaprak
Acımasız bulutların eseriydi gece
Sabaha kadar ağladı yıldızlar
Veda etti ekime gitme
Sonbaharda kal
Doğanın üzerinden soydu
Bütün urbaları hoyrat rüzgar
Ayrılıklar başlangıcı zalim takvim
Özlemi yazıyordu satırlar aralarında
Sevda kuşları göç ederken yüreğimden
Bir hoşçakal bile demeden gitti

Sancılar başladı kuzey yeline
Delirten eylöldü denizdeki dalgaları
Bir yengeç kıstırdı küçük balığı
Çırpınırken annesinin gözleri önünde
Acıtan bütün canları yakan eylül
Uğrama daha buralara
Yeşil kalsaydı ağaçlarda hüznler
Maviyi çalmasaydın gökyüzünden
O zaman bir başka severdik

Çatlayan dudaklarımızla öptük
Aşkları kanattık hep eylül yüzünden
Ekim musallat oldu başımıza
Güz mevsiminde ağladık beraber
Geceye hüzn yağdığından beri
Toprak ıslak yürek ıslak

Saadet Kılıçaslan

Bakışlarında Boğulup Gideceğim

Öyle güzel gözlerin var ki! ...
Nasıl söylesem bilemem
Okyanus kadar büyük
Nasıl dalsam yüzemem ki! ...

Sevdan dan gemi olsam;
Liman liman dolaşsam;
Azgın dalgalara vurup
Yosun tutan kayalara tutunsam.

O güzel gözlerine sığınıp;
Kumsalda uyusam uzanıp;
Islak gözlerine bakıp bakıp;
Girdabında gitsem kaybolup

Öyle vurgunum ki gözlerine;
Feryat figan yüreğime
Dalgalar çarptıkça kalbime;
Bakışlarında boğulup gideceğim seninle.

Saadet Kılıçaslan

Barışa Kurşun Sıktılar

BARIŞA ÖZGÜRLÜĞE KURŞUN SIKTILAR

Ekimin akşam sefaları soldu
Soğuk ayazda yaprakları düştü
Yağan yağmurun seline
Özgürlük kanat çırparken gökyüzüne
Ellerine kına yakılı evlatlar
Can verdi ana kokusuna hasret
Toprak kan kırmızı

Hain koktu geceler karanlıkta
Ay ışığının altında aydınlığı
Beklerken barış
Hasreti doğurdu şafak
Bir bir evin kapısını çalarak
Kucaklamadan baharı
Barışa kurşun sıktılar

Güz yağmurları yeni başladı
Acılara şimşek çaktı bulutlar
Hayaller umutlar öldü
Askerin son yazdığı mektubu
Ulaşmadan sevdaya
Haber geldi şehitlerimiz var
Barışa özgürlüğe kurşun sıktılar

Saadet Kılıçaslan

Bayramım Osun Benim

Hüzün ağlıyor hasretine gözler
Vuslatın kapısında yürek bekler
Zemherinde ekimin hoyrat eser
Öfkeni kalbinden sil de gel
Bayramım olsun benim

Çağlayan ırmaktan taşıyor selin
Dört duvar feryat figan sesim
Sağanak yağıyorum bak senin için
Damla damla yanağıma düşte gel
Mutlu bayramım olsun benim

Gülüşünle gamzelerin aklımda kaldı
Kavuşmak yavruma hep bir hayaldi
Bugün sol yanım sensiz yarımdı
Rüyamda boynuma sarıl da gel
Bayramım olsun benim

Saadet Kılıçaslan

Bebeğim

Hüzünlerimin yağdığı
Lapa lapa karların altında
Can çekişiyor yüreğim
Ayrılık penceresinin acılarından
Seyrediyorum özlemimi
Hasret yağarken üzerinde üşüdüğüm
Buzlar erimiyor mumun alevinde

Kanadı kırık serçe gibi kıvranıyorum
Çaresizliğe koşar adım
Bir ışık görürüm belki diye
Umutlara çığ düşüyor sanki
Yolların kapatıyor karla ömrümü

Ecele yaklaşıyorum ölüm eşiğinde
Bir kez görseydim yüzünü
Buz tutmadan cesedim
Akbabalar üşüşmeden tenime

gelmeseydin zemheri ağlatma saydın
hiç bitmeyecek biliyorum bu vuslat
kara toprak üşütmezdi ki o zaman
Ellerimle okşamadan
Koca bir yıl geçti BEBEĞİM

Saadet Kılıçaslan

Beklenen Özlem

Bu bayram bekledim seni kapım ardına kadar açtık
Biliyorum gelmeyeceksin
Giderken bir filiz vardı ya hani yüreğime ektiğin
Açacak bir gün derdim gözyaşımınla suladım
Açmadı işte çürüdü toprağım suya karıştı

Bu bayramda böyle geçti sensiz
Hadi gelsene bekletme ne olur
Merhem ol yarama sar beni ne olur
Saklanma benim umutlarıma
Gece çoktan bitti şafak söküyor
Hadi gir benim rüyalarıma ne olur

Beraber toplayalım yıldızları
Hangisi benim elimde olduğunu bil
İstersen bulutlara salınca kumarım
Yeter ki iste seni kucaklarım
Bu gün bayram sana selam yollarım
Yolunu beklediğim can sana doymadım

Hadi gir kapım açık ne bekliyorsun
Hayal işte gelmeyeceksin biliyorum

Saadet Kılıçaslan

Ben Hiç Çocuk Olmadım ki

Bize gelsene bugün saklambaç oynayalım
Hava güzel olursa uçurtma da uçururuz
En renklisinden uçan balon alır annem
Bak şu gördüğün tepe var ya hadi ver elini
Koşalım beraberce belki de bulutları tutarız
Ne o ağlıyor musun yoksa

Ben hiç çocuk olmadım ki
Ne bir ipim ne de bezden bebeğim
Kırmızı kurdeleli elbisemde olmadı
Çünkü çoktan büyümüştüm ben

Horoz şekerim yarım kalmıştı elimde
Sallandığım salıncak boş duruyor bahçede
Bir tarafı kırık tahtası ipi kopmuş
Rüzgardan sallanıp dönüyor

Hadi gelsene bu akşam bize
Pamuk şekeri alır belki babam
Gelirsen renkli akide şekeri de getir
Hem bu gün yağmurlu hava
İçimdeki çocuk dışarı çıkmaz

sana bir sır vereyim mi arkadaş
Hiç çocuk olmadan büyüdüm
Eridi elimde halka şekerim
Ben hiç çocuk olmadım ki

Saadet Kılıçaslan

Ben Oradayım

Beni aramak istersen
Ben oradayım
Güneş tam yükseldiğinde
karşına çıkarım bil ki...

Yürürsen yeşillikler içinde
Etrafına şöyle bir bak
Yeni açmış çiçekleri kokla
Oradan geçmişimdir belki.

Özlersen yürekten beni
Uzan kırlara,kapat gözlerini
Derin uykuya dalınca
Beyaz gelinlik giymiş,
Bir melek gibi,
Rüyana girerim inan ki...

Beklemek yorduysa seni
Hüzün sarmışsa yüreğini
Kimsesiz bir mezar görürsen
Uçsuz bucaksız bir köşede
Sararmış otlar üzerinde

Orada yatan benim
Seni unutmadım işte

Saadet Kılıçaslan

Ben senin çiseleyen yağmurunum

Zifiri karanlık gecelerine saklıyorum yalnızlığımı
Hangi yörüngede hayatımın acıları hüznlendi
Bulutlar dağıtacak mıydı sanki efkârları
Bir tek parlak yıldız gözükeydi ya gökyüzünde

Hayal etseydim mavi düşlerimde sevdamin yüzünü
Gök kuşağı sarsaydı renklerin tebessümünde
Tutup kaldırsaydın ellerimden düşmeden toprağa
Yağmur yağmazdı o zaman gözlerime

Yüreğim acımasaydı sana yazmazdım hasreti
Satırlara düşmez ki coşkulu şiirler
Hayatımda olmasan vaat etmezdi aşkı ilah
Sensizde yaşardım lacivert gecelerini

Doğardı şafakta güneş merhametinin gölgesinde
Aşka taviz yok bilesin gözyaşların nafile
Sen sevgimi kaybettin saman yolunda bile bile
Ben senin çiseleyen yağmurunum gör işte

Saadet Kılıçaslan

Benim Çiçeklerim Hiç Solmayacak

Bir gün sınıfa girdiğimde her kes susuyordu kürsünün üzerinde asılı duran Atamızın resmi bile solmuş mavi gözleri sanki alev alev olmuştu öğretmenimizin masasında bir kaç demet çiçek vardı çocuk aklımla bir kutlama yapacağımızı sanarak koşar adımlarla okulun dışına çıktım cebimdeki harçlıkla bir tek gül alabilmişim bahçeye girdiğimde bütün sınıf ve öğretmenler ağlayarak bekliyorlar arkalarında çocuklar sıralanmış ellerinde karanfillerle hazır ol da durmuşlardı hemen aralarından bir boşluk bularak bende yerimi aldım neden buradayız diye sorduğumda bir öğretmen bana sus işareti yaptı hala anlamış değildim meğer öğretmenimiz Van'a alışverişe gitmiş durumu olmayan bazı öğrencilerine yani benim çiçeklerim diye sevip okşadığı çocuklarına defter kalem gibi ihtiyaçlarını almaya tam kırtasiyeden çıkarken bir bombalı saldırıda şehit olmuş ayaklarımın ucuna basarak karşıdan gelen kalabalığa baktığımda al Bayrağa sarılı bir tabut omuzlarında taşıyorlar ve beyazlar giymiş biri önde yürüyordu tabutun sağında ve solunda ağlayan zorla sendeleyerek yürüyen bir kadın ve önde resmini taşıyan bizim yaşlarda bir çocuk vardı bahçeye koydukları sıranın üstüne yerleştirdiler yine de ben öğretmenimi arıyordum o neden gelmemişti belki de sınıfta bekliyordur diye geçirdim içimden tam yanımda duran müdür yardımcısı benim huzursuzluğumu anlamış olacak ki işte öğretmen geldi dedi bana o anda gözlerim doldu başladım ağlamaya artık sınıfta her yeri yamalı hırkamın düğmelerini ilikleyip ellerimi kavuşturunca anlardı üşüdüğümü ve bana sıkıca sarılırdı artık bana sarılıp ısıtan öğretmenim yoktu tek suçu çiçeklerine ders araçları almak oldu tabutu koydukları sıranın üzerine çarşıdan aldığı defter kalem ve hikaye kitaplarını koydular herkes ellerindeki karanfilleri bayrağın üzerine attılar bende sınıfa koşarak girdim elimdeki tek gülü öğretmenimin masasına bıraktım sonrada Atatürk'ün gözlerine bakarak Ağlama Atam bundan sonra söz veriyorum öğretmenimin teslim ettiği bayrağı ben taşıyacağım öğretmenimin bir sözünü hatırladım bir gün ecel beni alırsa arkamda binlerce açmış çiçeklerim benden aldığı bayrağı taşıyacaklarını biliyorum demişti ve yıllar sonra öğretmenimin şehit edildiği merkez ilk okulunun aynı sınıfında öğretmenimin kürsüsün deyim yeni nesillere andımızı okuturken Atam da bana mavi gözlerinle gülüyordu Ne mutlu Türküm Diyene

Saadet Kılıçaslan

Bilseydin

Paylaşmak güzeldi seninle
Mutlu olmasını bilseydin
Yaşamak güzeldi seninle
Nefes almasını bilseydin

Çiçeklerin en güzelini verirken
Koklamasını bilseydin
Seni seviyorum derken
gözlerimdeki ışığı görseydin

Nasıl da çarpardı yüreğim
Sana yaklaştıkça adımlarım
Kucak açarken sana
Uzattığım ellerimi
tutmasını bilseydin

Saadet Kılıçaslan

Bir Hiçsin Artık

Sen hiçsin benim için bir hiç
Bir düşün bir rüya bir hayal
Kış oldun kar yağdın pencereme
Bahar oldun çiçek açtın yüreğime

Şimdi soldun benim için
Solsdun artık

Kırlarda gelinciktin, bahçemde gül
Geceleri yıldız olup aktın gittin bir ömür
Kalbimde aşkın ateşi vardı aşkın
Erittin onu sen kül oldun artık

Hani bir ağaç vardı
Bir dalında gül bir dalında sümbül
Güneşin batışını seyrettik
Seninle koskoca bir yıl

Şimdi benim için sen
Bir mizah
Bir komedi
Bir dramsın artık...

Saadet Kılıçaslan

Bir Sen Yoksun Kollarımda

Yine doldu sana bakan gözlerim
Soluk sayfalarda belli belirsiz resmine
Seni öpüp kokladım özlemiştim belki de
Çevirip her sayfasını karaladığım satırlara

Sana yazdığım bilmem kaçınıcı şiirdi
Mumun alevinde yükselen mısralar düştükçe
Dördüncü kıtasında çiselerdi satırlara
Yüreğimin bir köşesine sağanak yağardı
Gece karanlık yolların çıkmaz sokaklarına

Fal tutardım papatyalarla gelecek gelmeyecek
Kaç sene geçti ömrüm den kaç bahar tazeliğinde
Bir sen yoksun kollarımda birde sensizlik yağmurları
Yükselen bulut kümesi geçiyor gökyüzünden
El sallıyorum sen miydin diye düşüyor bir damla elime

**BİR SEN YOKŞUN KOLLARIMDA
PAZAR GÜNÜ ANNELER GÜNÜ HATIRLARMISIN BİLMEM
AMA BEN ANNEYİM MURAT AYHAN OTUZ YEDİ SENEDİR ANNELER
GÜNÜMÜ KUTLAMADIN**

Saadet Kılıçaslan

Cumhuriyet

Mavi bakıyor gözlerin gökyüzünden
Parlıyor güneş saçlarından
Huzurla uyu sen atam
Cumhuriyet ışığın sönmeyecek

Çizdiğin yolda yürüyüp
Namerde meydan okuyup
Şehit verdiğin bu toprakta
Cumhuriyet daima ayakta

Düşmana aman dedirten
Genç nesillere emanetinden
Verdiğin bu sancak elimizden
Düşmeyecek cumhuriyet

Işığınla yakılan ateşin
Samsundan seslenişin
Bu gün sana ant içerim
Yaşayacak bu Cumhuriyet

Saadet Kılıçaslan

Çalınan Hayat Hikaye

Ufacık bir çocukken, geleceğini nasıl elinden alındığını anlatırken gözlerinden akan yaşları saklamaya çalışan kadını dinlerken insanları böyle cehalete sürüklüyorlar diye düşündüm.

o, zamanlar üç yaşında gazetelerin büyük harflerini heceleyerek, okumayı başlamış. Dört yaşlarında tamamen sökmüş okumayı divanın altına girip öyle okumuş bir sürü roman ve mizah dergileri okumuş.

En çok da Kemallettin Tuğcuyu okuyarak, ağlamış. Duygusallık o yaşlarda başlamış onda, sanki başına gelecekleri biliyormuş gibi, okurken kitapları gözüne çok yaklaştırdığı için şaşı olmuş. Bir kaç kişi el ve ayaklarını tutarak limon sıkmışlar gözlerine düzelmiş sonra, bir sürü oyuncakları olduğu halde, o yaşlarda kitapları tercih edermiş.

Bebeklerini öğrenci kendisi de öğretmen olur onlara okuma yazma öğretirmiş.

Oyunlarında bile öğretmen olma hayalleri kurarmış. Akşam olunca da; ezberlediği şiirleri eve toplanan komşulara okur kızılca bir alkış kopar yanakları kızarana kadar, öperlermiş. Okul yaşı geldiğinde annesi okula kayıt ettirip tekrar işe gittiği için ağabeyi kucağında götürmüş okula çünkü; bulutlarla korkuturmuş anneannesi o yüzden bulutların onu kaçırıp; gökyüzünde saklayacağını sanırmış. Ağabeyi kucağından indirip, kendi sınıfına yönelince, ağlayan çocukları görüp bayağı kormuş.

Kara tahtanın üzerinde asılı duran ATATÜRK'ün resmine takılmış gözleri, sanki ona bakıp evine hoş geldin dercesine gülümsüyormuş o sırada içeriye güler yüzlü biri, ona elini uzatmış kürsünün yanına götürüp, saçlarını yüzünü okşayarak ön sıralardan birine oturtmuş.

O an içinde bir sıcaklık hissetmiş, ve kendi hayalinde yol çizmiş bende öğretmen olacağım diye kendince ant içmiş.

Büyüyünce öğretmeninden alacağı bayrağı, gururla en yükseklere taşıyacak ve sevgisiyle hamuru yoğurup, geleceğe güvenle yetiştireceği yeni nesilleri hayal etmiş, zil çalana kadar.

BİR KIŞ SABAHI:

Üşüyerek okula gidip geldiği, sırada sınıfta titrediğini gören öğretmeni ertesi gün sınıfa, küçük bir valizle gelmiş. O an içine korku kaplamış öğretmenim ne olur bizi bırakmayın diye sarılmak için ayağa kalktığı anda öğretmeni çağırarak yanına valizi açıp içinden kırmızı bir palto çıkararak, paltoyu kendisine giydirince şaşkınlığı aratarak içini sevinç kaplamış. Çünkü hep bir kırmızı paltoya sahip olmak istermiş.

bu isteğini bir türlü söyleyemezmiş annesine, işten eve geldiğinde annesi ablalarını ağabeyini ve kendini her akşam sıra dayacağına çekermiş.

annesi gelmeden ya uyur yada uyur numarası yaparak, dayak yemekten öyle kurtarırmış kendisini, bazende dayaktan nasibi almış. Onun için bir türlü kırmızı palto istediğini, söyleyemezmiş.

İstese bilirmiş dayak yiyeceğini, sevinçten öğretmenin ellerini öpmüş birazda utanarak, göz pınarlarından akan yaşları silerek yerine oturmuş.

OKUL HAYATININ BİTİŞİ:

Üç sene okul hayatının ardından, ortanca ablası şizofren hastası olmuş, dördüncü sınıfa başlayalı bir ay kadar olmuş ve annesi bir gün, annesi eve erken gelmiş ve kendisine, demiş ki bir daha okula gitmeyeceksin ablana sen bakacaksın ben çalışmak zorundayım. Bu kelimeyi duyunca başından aşağı kaynar suların boşaldığını hissetmiş. Göz pınarlarına yaşlar dolmuş.

Neden ben kurban seçildim acaba diye düşünmüş, cevap da bulamamış kendi sorusuna, bu arada okula gidememiş aradan seneler geçtiği halde, o güler yüzlü öğretmenini, nede o okşayan sıcak eli unutmuş.

Eski sandığın içinde, öğretmenin verdiği kırmızı palto, çarpım tablosu olan cetvel bir de fareli köyün kavalcısı adlı hikaye kitabı okuldan kalan tek hatırları okul hayatını böyle bitirmişler.

Artık karşımda geleceği çalınmış bir kadın hikayesini bitirdikten sonra; hayatımın en acı sorusunu soruyordu bana hayatı, geleceği nasıl? Avuçlarımda tutacağım.onu teselli edecek kelime bulamadım.

Elinden çalınmış geleceği kim verecekti ona şimdi diye düşündüm.
Yanımdan ayrılırken.

Keşke dedim keşke, bunları hiç yaşamasaydı.Hıçkırıklar boğazıma takılı verdi.

Saadet Kılıçaslan

Çanakkale Şehitlerine

Kanla yıkandı bu topraklarım
Ruhunuz şad olsun atalarımın
Bayrağımıza rengini veren kanların
Çanakkale de yatan atalarımız var

Dört bir yandan sarmış düşman
Toz bulutu gökyüzünde şafak vakti
Vatanım sabret Mehmetçik geliyor
Çanakkale de yatan on beşlik ana kuzusu var

Mermi topunu yüklemiş sırtına
Namert ateş açıyor yatmış pusuya
Aman vermeyin gardaşlar diye bağırın
Çanakkale de yatan seyit Osman var

Gelibolu dan barut kokuyor gökyüzü
Aman vermeyin kaçıyor gavurun dölü
Çanakkale de kartal bakışlı mavi gözlü
Kahraman ordumuzun önünde Mustafa Kemal var

Korkusuz Mehmetçik tüfek elinde
Göğüsünü siper etmiş misyonere
Şehadet şerbeti içmiş Çanakkale de
Kefensiz yatan şehitlerimiz var

Saadet Kılıçaslan

Çaresizim Eylülde

Kucağında büyüdüm ben eylülün
Sararmış yaprakların arasında
Hasret yağardı gökyüzünden
Bulutlar sancı çekerdi umutlara

Rüzgar ninni söylerken hazanda
Uyumamak için direnirdim kuruyan dalda
Rüyamda kızıl akşama yakıştırdım sevdami
Aşk dalgalı olurdu mavimsi denizde

Eylül kokardı soluk çiçeklerim
Kelebekler bile kaçardı ölümüne
Yağmurun kucağından düşerdim yere
Mutlaka bir yerim kanardı
Ağlardım soğuk mevsimlere

Nemli bakardı gözlerim
Kirpiklerimde lodos eserken
Sevgi eğdi boynunu
Çaresizim derdi eylülde

Saadet Kılıçaslan

Çocuk

Sen çocuksan eğer alamazsın bıçağı eline
Kıyamazsın öğretmenine
Zalimin kışkırtması olmak yerine
Sarılıydın sende öğretmenine

Okşarken saçlarını tıpkı bir ana gibi
Titremez mi hiç yüreğin olsaydı eğer
Zalim olmak yerine
Kalem tutmadın mı sen çocuk

Hayellerim yok benim deme
İnanmam boş sözlerine
Bıçağı alarak eline
Sirtına sapladın öğretmenine

Azrail olduğunu mu sanıyorsun sen çocuk
Acımadın sen öğretmenine
İki öksüz bıraktırdın geride
Kendini ne sanıyorsun sen çocuk

Şeytan dersem darılma bana
Senin yaptığın öğrencilik değil
Cahilliktir be çocuk

Saadet Kılıçaslan

Çocukluğumu Verin Bana

Çocukluğumu verin bana
Her taraf yemyeşil olsun
Çiçeklerden taç yapın başıma
Koşmak istiyorum bayırlardan aşağıya

Çocukluğumu verin bana
Kuşlarla yarışmak istiyorum
Bulutlarla uçmak gökyüzüne
Haykırmak istiyorum
Güneşe aya merhaba
Merhaba çocukluğuma

Ben çocukluğumu yaşamak istiyorum
Ağaçlarda salıncak kurup
Yıldızlarla saklambaç oynamayı
Mutluluğun resmini çizip
Gökyüzüne asmak istiyorum

Dünyada ben hep çocuk kalmak istiyorum
Kahkahalar atarak
Savaşın olmadığı bir dünyada
Hep çocuk olarak yaşamak istiyorum

Saadet Kılıçaslan

Çok Görme

Ceylan gözlüm dileğim sana
Sen de erersin muradına
Yazmış mevlam benimde alnıma
Hasretse bitsin ayrılık
Eçelse alsın toprak artık
Ölümü bile çok görme bana

Yürek dayanır mı sandın
Ben acılar içinde yaşlandım
Yıllar ağarttı saçlarıma bak
Her telinde bir acı yaşattım
Seni özlemeyi çok görme bana

Kurudu kalemimin mürekkebi
Yollar uzadı, tükendi
Rahmet yağdı toprak ıslandı
Mezarımın üstünde otlar sarardı
Bir avuç toprağı çok görme bana...

Saadet Kılıçaslan

Değmeyin Bana

Hem kalbim kırık hem küskünüm
Değmeyin bana ağlarım şimdi
Vermeyin kadehi benim elime
İçersem sarhoş olurum şimdi

Dertlerime sarılıp geceleri
Avcumda tuttuğum hayallerimi
Gözyaşımla suladım senin bahçeni
nerede çiçeklerim diye ararım şimdi

Kara çarşafa büründü geceler
Hani nerede o sevdalı düşler
saklıyor ay göstermiyor kendini
Değmeyin bana mehtabı ararım şimdi

Hani gelecekti gece umutlar
Şafak söktü kayboldu yıldızlar
Kalbimde sakladığım sevdalar
Teker teker kayboldular
Bırakın beni
Bırakın kendi halime şimdi

Yürek kanıyor ayrılıklara
Kahreder küserim hayata
Vurma felek vurma sende bana
Yere diz çöker ölürüm şimdi

Saadet Kılıçaslan

Düş Yakamdan Sevgili

DÜŞ YAKAMDAN SEVGİLİ
Ne kadar yağsan yüreğime
Bir damlası düşmez çorak toprağıma
Giderken şimşekleri çaktın sevdamin
Sol yanımdan sızlasa da hasretin
Kanamaz yaralarım inan ki

Gözlerime baksana yaşlar kurudu artık
Gök gürlerken vedanı duymadım
Ağtlar yakmadım arkandan bakıp
Vuslatlar yağmur gibi değmedi kirpiklerime
Bu ne ümit bu ne yalvarış yakaraş
Anlasana be yoksun artık sevgili

Karanlıklardan korkmadım yokluğunda
Çiğliklerim yankılanmadı semalarda
Özgürlüğümü azat ettim duydun mu sesimi
Artık Nehirlerim çağlamaz oldu sana
Düş yakamdan sevgili...

Saadet Kılıçaslan

Ekimin Yedisinde Yırtacağım Güneşi

Yüreğimin fırtınalarını durduramazken
Güz mevsiminde dökülen bütün yapraklar
Çiğnendi ayak altında hüzünlerimin
Gözlerimden ıslaklığın nasılda çiseledi
Sabah saat onu çalarken sancılara
O günde ağlıyordu sensizliğe gökyüzü
Hıçkırıklar düğüm düğüm boğazımda
Otuz sekiz sene her takvim yaprağının
Ayrılığını koparttım

Bugünde ekimin yedisi gece yine sağanak hasretine
Şafak sökecek sanırken rüyalarımın sığıradım
Özlem fırtınası kopacak birazdan yavrum
İlk gülüşlerini çiziyorum umutlarımın duvarına
Kanayan yaralarımın üstünü kapatsam
Yine acıyor sol yanımda
Ekimin yedisinde yırtıyorum güneşi
Tan yeri ağırırken
İçim tutuşuyor alev alev yükseliyorum yokluğuna

Zorla kucağımdan alırlarken yankılanıyor
Sisli bulutların karanlıklarında çığlıklarım
Yavrum diyerek ölüme yaklaşıyorum
Bir daha baharın meltemi esmeyecek
O zaman şiirler bestelenerek çalınacak
Sonbaharda son yaprak da düşecek
Şenfonî eşliğinde toprağa gömecekler
İşte o zaman yavrum
Ekimin yedisi gelince
Hiç ağlamayacak sensizlik
Hiç ağlamayacak hiçlik yokluk

Saadet Kılıçaslan

Elveda Annem

ELVEDA ANNEM

Bir hazan sona erdi yeşermeden
Yıldız kaydı gece ağlayarak buluttan
Ağaçtan bir yaprak düştü yere umutsuzca
Onurumla gidiyorum elveda annem

Son yolculukta yalnız değilim ben
Hayallerim yağıyor bak gökyüzünden
Özgür doğdum hür gidiyorum bu yerden
Bir lokma ekmek boğazımda kaldı annem

Düştüğüm yerde çiçek açtı boynu bükük
On dördünde baharımın toprağında
Arkamdan gelen milyonların yüreğinde
Yaşayacağım ağlama arkamdan Annem

Saadet Kılıçaslan

Eylül Akşamıydı Sen Benden gittin

Eylül yaprakları gibi döküldüm yerlere
Sararan yüreğimden göçmen kuşlar gitti
Mavi gökyüzünde uçmuyor sevdam
Gri bulutlar çaldı güneşimi
Şiirlerim hüznün yazıyor
Gözyaşlarım sayfaları siliyor
Kulağıma vuslat yolcusuyum
Diye çalıyor kemancı

Hep aynı nakaratı dinliyorum
Yürek sancıları sol yanımda yerleşti
Mevsim sonbahar eylül akşamları
Poyraz esiyor gönül penceremden
Yürek sesimi duyuramıyorum
Özledim seni hasret duvarlarını yıkıp
Bu gece gelecek diye bekledim bu gece

Sarhoş kadehlerimin son damlasını
Yudumlarken anılarımı içtim
Yokluğun hasretin ve sevgin
Sadece seni sevdim
Eylül akşamıydı sen benden gittin

Saadet Kılıçaslan

Geceler Ağlattı Beni

Geceler ağlattı beni
Yıldızlar tutamadı gözyaşlarımı
Bulutlar yağmur yağacak sandı
Gökyüzünde şimşekler çaktı

Sarardı ağaçların yaprakları
Hüzün karıştı ızdıraba
İsyanda bugün geceler
Fırtınalar koptu yüreğimde

Rüzgar savurdu göz yaşlarımı
Hıçkırıklarım gök gürültüsüne karıştı
Geceler esir aldı beni
Yıldırım düştü peş peşe
Vücudum alev alev yandı

Duygularım sele karıştı
Geceler ağlattı beni
Bulutlar yağmur yağacak sandı
Hasretin beni parçaladı

Yüreğimde ayrılığın acısı kaldı
Kalbimde derin bir sızı
Gözümde akan iki damla göz yaşı
Geceler hep ağlattı beni

Saadet Kılıçaslan

Gecenin Adı Yalnızlıktır

Güneş batarken hüznün boyar kızılı
Hasret sarar gecenin karanlığına
Özlem iç geçirir ah şu gün batımı
Ya aydınlat yüreğimi ya da terk et

Çal taş plaktan Müzeyyen Senar olsun
İki kadeh koy masana tek yudumda bitir
Sonra at bir nara beni sen mi yarattın kader
Gecenin adını sen koy yalnızlık diye

Özlem koynunda sarhoş bakışlı gözlerime
Yağmurları sağanak yağdırmaya başla
Sırılsıklam koşmak umudun kollarında
Yorulduğum gecenin yalnızlıklarında

Alayla gülüyorlar yıldızlar şimdi
Gittiğin gün kadehi kırmıştım bil ki
Duvarlara vurup vurup isyanımı
Zehir akıttım damarlarımda ki kanımı

Kabuk bağlayan bütün yaralarım
Kanatmıyor duyunca sevda adını
Şerefine içtim vallahi şarabımı
Severken mahvettin hayatımı yazıktır
Gecenin adı sadece yalnızlıktır

Saadet Kılıçaslan

Gerçek Yaşam Öyküsü

O,zamanlar üç yaşında gazetelerin büyük harflerini heceleyerek, okumayı başlamış.

Saadet Kılıçaslan

Gidemedim Aşkıım

Uzaklardan geliyorum senin için
Dalgaların koynunda çirpinişlarım
Vuslata vurmuş ayrılıklar
Yüreğim vurgun yemiş,gibi aşksız

Kahrediyor sevdan beni
Gidemedim aşkıım
Geri döndüm sana
Bulutlar çöktü kara geceye
Uykularım bölündü bilsen

Kaç gece uyuyamadım
Yıldırımlar düştü her seferinde
Yatağıma
Kadehleri boşaltım
Sabaha kadar
Yapamadı kalbim sensiz

Uzaklarda bir yerdeyim
Yollar karanlık
Ruhum bölük bölük
yüreğim sırlıklam
Gözlerim seni aramakta
Gidemedim aşkıım
Geri döndüm sana

Saadet Kılıçaslan

Gidiyorum

Daha gelmem buralara
Seni de kaybettikten sonra
Gözyaşımın ne önemi var
Islak mendilimi bile vermem sana

Açma kanayan yaramı
yıkıp tükettin aşkımı
buralarda duramam artık
Seni seven kalbimin
Ne önemi var

Al hepsi senin olsun
Bu diyarlar
Gezdiğimiz cadde,sokaklar,parklar
Deniz kenarındaki oturduğumuz banklar
Sana miras kalsın bu topraklar
Sen olmayınca ne önemi var...

Sıcaklığın ellerimde,
Dudağımdaki son öpücüyünle
Gidiyorum buralardan
Sevgim en kutsal emanettir sana
Saklamanında ne önemi var

Saadet Kılıçaslan

Gitme Demiştim Nisan Sabahı

Gitme demiştim nisan sabahı
Gözlerim dolu dolu kirpiklerim ıslak
Son yolculuğa hazırlanırken
Yalvara yakara gitme demiştim

İnama saydım keşkelere
Üşümeden sarılsaydım sımsıkı
Özlemezdim o zaman mavileri
Gitme demiştim nisan sabahı

Soğuktu o zaman zemheri aylar
Mart göz kırpiyordu gri bulutlara
Bilemedim hazırlık yapıyor muşun meğer
Gitme demiştim nisan sabahı

Temmuz başlarıydı gidişin
Dört ay öncesinden belliydi
öperken içine çeke çeke beni
anlamalıydım o sessiz vedayı

Gitme demiştim nisan sabahı
Şimdi öksüz başım önümde
Pencerenin arkasından hıçkırarak
Ağlıyorum
Gitme demiştim nisan sabahı
Gitme anne

Saadet Kılıçaslan

Gitme Sevdam

Hazan çiçeklerini soldurdun bahçemde
Ağlattın sonbaharı yağdırdın üzerime
Göçmen kuşlar sevdami terk etme
Bu gece eylülde kal gitme

Vuslat yatağında yumulurken gözlerim
Gidişine kaç sonbahar üşüdü tenim
Takvim yaprağından eylülü sildim
Bu mevsim yüreğimde kal gitme

Hasretine güneş şafak söktürür
Sensiz uyuyamam uykularım bölünür
Sen gittin ya gökyüzünde ağlar eylül
Bu gece rüyamda kal gitme

Çağladı yürek aşk nehrinde taşı
Düşlerim enginlere yelken açtı
Hüzün dalgalarına beni bıraktı
bu güz kollarımda kal gitme

Saadet Kılıçaslan

Gözlerime Sen Doğuyorsun

Yine hazan mevsimi yaşıyor senli düşlerim
Mevsimler hasret yağıdırıyor toprağı
Özlem açıyor bahçede çiçekler
Ne çabuk gittin sevdamin baharından
Takılıp peşine göçmen kuşların

Kasım kışkırttı seni bak ağlıyor bulutlar
Gökyüzünden mavileri mi çalıp da
Yüreğimden sildiğini sandığın sevdam
Aşkına ayrılık güftesini çalıyor sazım

Arkandan poyraz estiriyor rüzgar
Sensiz gecelerimde üşüyor tenim
Şimşekler çakıyor sabaha kadar
Odama aydınlığın düşüyor şafakta
Gözlerimden sen doğuyorsun hazanda

Saadet Kılıçaslan

Güneşim Seninle Doğsun İsterim

Gecelerime karanlık çöküyor
Hüzün sarılıyor akşamlara
Sensiz şafak sökmüyor
Sabah uyandığımda
Güneşim seninle doğsun isterim

Kalbimdeki yerin bir başkadır senin
Sevdasıyım yaktığın ateşinin
Düşünce yüreğini yaksın isterim

Kirpiklerim ıslanır gözümdeki yaşlarla
Yağmur bulutları dolaşır
Senin yokluğunda
Kaybolurken yıldızlar,sabah uyandığımda
Güneşim seninle doğsun isterim

Şiirlerimin tohumlarını
Yorgan yaptım üstüne
Mürekkebimi akıttım
Damla damla yüreğine
Yazdığım her şiir sevgi bahçende
Bahar gelince açsın isterim

Saadet Kılıçaslan

Hangi Mevsimlerin Soğuklarısın Sen

Hangi acının fırtınasından geldin
Bu yaz hiç lodos esmedi yüreğime
Kapkara bulutlar sardı gök yüzümün
Susuzluktan çatlamış topraklarıma
Muson yağmurlarını serpiştir din her dem

Yükseldikçe dalgalar inadına sanki
Martılar dans ediyor azgın sularımda
Akşam güneşi kızıl şehvetli rengini
Tüm çıplaklığıyla seriyor semalara
Hangi mevsimlerin soğukları sın sen

Söylesene hüzün gözyaşlarımda ıslaklığı
Masallar da okurdum baharda kar yağdığını
Akıl karı değil bu serin rüzgarların esmesi
Meltem öperdi dudaklarımda kırmızılığın
Ağustos böcekleri üşüyor şimdi soğuk gecelere

Hangi zemheriden kalma hasreti taktın peşine
Kara yel esiyor şafak sökerken Sabahlarıma
Ayrılıklar bu aylarda yaşanmaz derlerdi büyükler
Suşma konuş sağanak pencere neden,
Buğulandı bu yaz.

Saadet Kılıçaslan

Hesap Sorarım

Eğer bir gün gönülden seversem
Beyazlarsa saçlarım senin yüzünden
Sevgiye susamış aşktan korkarım.

Her ayrılışında bana veda etmeden
Arkandan baka kalıp
Ağlamaktan utanırım

Seviyorsan sev mahşere kadar
İçiyorsan tuttuğum kadehten iç
Sarhoş olana kadar
Yık yıka bilersen o kutsal aşkı
Gücün yetiyorsa eğer
Mahşerde sena hesap sorarım

Ayırırsa bizi bir gün ölüm
Ya da biterse o kutsal sevgin bir gün
Bir daha üstüme doğmasa sabah güneşim
Ben böyle bir aşka
İsyan ederim

Saadet Kılıçaslan

Huzurla Uyu Atam

On kasım ağladı yokluğuna
Poyraz esti rüzgar sarı saçlarından
Deniz bir dalgalıydı ki hiç sorma
Durulmak bilmeyen yüreklerimizde
Seni andık özlemlerle ATAM

Tarihe yazılırken adın şerefle
Dalgalandı hilalim göklerde
Bugün ise hüzün yağdı gözlere
Al bayrak yarıya indi isteksizce
Saygı durduk huzurunda ATAM

Yüce şanın yüreğimiz de
Coşarız hep Cumhuriyet inle
Dilimizde ne mutlu türküm diyene
Dünyayı dar ederim kötülüylene
Huzurla uyu sen ATAM

Saadet Kılıçaslan

Işıklar İçinde Uyu Şehidim

Ah be yavrum yaktın yüreğimi
Ne zaman geleceksin diye
Beklerken özlerdim yolunu
Bayrağa sarıp yolladılar kuzumu

Hakkari geçit vermedi dağda
Hain kıydı yiğidime ermeden muradına
Şüheda şerbetini içtiler kana kana
Mekanın cennet olsun şehidim

İçim kan ağlıyor ben anayım
Şehidim gelir omuzlarda ah ile yanarım
Dağlar sana inan bende kıyarım
Geri ver kuzumu alma ahımı

Göz yaşlarım sel gibi çağlar
Bebesi yetim kalır göğsümde ağlar
Güzel Hatçesi karalar bağlar
Işıklar içinde uyu şehidim

Saadet Kılıçaslan

İstanbul Karanlık ve Soğuk

İstanbul bu gece söndürdü ışıklarını
Martılar sessiz sedasız uçtu kıs kulesine
Medcezir ışıldıyor deniz fenerinin yerine
Etrafında dönüyor karabataklar
Uzakta balıkçı kayıkları ağlarını atmış

Motor sesleri karışıyor rastgele seslerine
Çocuk ağlıyor üşümüş elleri görüyor musun
Bankın üstünde uyumaya çalışan bir yaşlı
Bir kedi sokuluyor ayak ucuna titreyerek
Bir el uzansa kimin umurunda ki

İstanbul karanlık soğuk kimse yok sokakta
Uyanırsa uykudan bakarsa etrafına vijdan
Toplar belki geceden kalma kırıntıları
Saçlarını okşayarak yetimin
Sıcak çorba içirir yaşlıya

Saadet Kılıçaslan

Kahrolası Karanlığım

Dolunay çıkmadı bu gece
Yalnızlık mehtabında üzgün
Bütün çalınan şarkılar hüznün
Kahrolası yalnızlığımın acıları

Seni içiyorum sevdam
Şerefine kalkıyor kadehim
Geceyi kucaklarken arzularım
Tenime öfke kokuları sürüyor

Hasret sancıları başlıyor gene
Açtığın yaralar canımı acıtıyor
Giderken güneşimi aldın ya hani
Gökkuşağı renksiz kaldı şimdi

Bulutlar yetim yüreğimde
Seninle yağıyor gözlerime
çiseliyor görüyor musun
Kahrolası yalnızlığım

Saadet Kılıçaslan

Kara Sevdalım

Söyleyecek çok sözüm var sana
Sen yaşarken ilkbaharı kışta
Sen yaşarken karanlık geceleri
Ben ilkbaharın taze çiçeklerini topladım
Tarlada açan menekşeleri kokladım

Sen öyle mi sandın beni kara sevdalım
Öyle mi sandın
Yatarken kara bulutları yastık
Yıldızları yorgan yapacağımı
Yoksa!
Baharda kar taneciklerini mi seyredecektim
Yoksa
Yağan yağmurda ıslanacağımı

Çok yanıldın be kara sevdalım çok
Sen kışları yaşarken her mevsim
Ben hep baharı yaşadım
Dört mevsim
Kara sevdalım hep baharı yaşadım

Aldanma sen kara sevdalım
Saçlarıma düşen aklara
Onlar her geçen yıllarımın
Solmayan papatyalarıdır ilkbaharımın
Kara sevdalım ilkbaharımın

Saadet Kılıçaslan

Kayboldu Çocukluğum

Kayboldu çocukluğum yağmur sularında
Her ağlayışımın vardı sebebi
Güneş hiç doğmazdı kızılımsı sabahlarıma
Serin rüzgar esti üşüyen yüreğimden
Dilinde ayrılık şarkısı bulutların
Kayboldu çocukluğum bir su damlasında
Kar taneleri düştü kucağıma
Yeşil çimenler beyaza tutundu
Gözlerimden iki damla düştü üstüne
Kardelen açmak üzereydi hayallerimin
Hüzzam çalan sazımın tellerinden
Kayboldu çocukluğum
Mavi gökyüzünde
Salıncağın ipi buz tuttu
Sarı saçlı bebeğimin
Soğuk gecelerin karanlıklarında ağladım
Korkak ürkek bakardı gözlerim
Belki bahar gelir diye çiçekler açmak isterdi
Soluk yüzümde
Kayboldu çocukluğum

Saadet Kılıçaslan

Kır Kahvesi

Beraber yürüdük seninle el ele
Sararmış yapraklar arasında.
Sonbahar güneşi
Sımsıcak sardı ikimizi

Masmavi deniz uzanmış karşımıza;
Güneş tam tepeden seyrediyor bizi.
Balık tutan kayıkçılara el salladık
Haydi rast gele! ...

Şahidimiz oldu havada uçan kuşlar
Göz göze bakışımıza.
Küçük kır kahvesinde
Yudumlarken çayımızı.
Hafiften üşüyüp de
Belkide sevgiden titrediğimizi.
Küçük kır kahvesinde bıraktık;
Beraberce sevgimizi
Haydi hoşça kal
Küçük kır kahvesi! ...

Saadet Kılıçaslan

Meydan Okurum

İsyanları mı denize attım
Dalgalar alıp götürdü
Sevdami rüzgara savurdum
Alıp bulutlara götürdüler benden
Acılara meydan okurum ben

Aşkta hüznü kalmadı
Gözümde yaş akıtmam artık
Nehirlere bıraktım ahları vahları
Kayıkta dümenim yok artık
Ağaran saçlarıma meydan okurum ben

İstirapla karışmış karanlık akşamlara
Boşalan kadehimi vurum duvardan duvara
Alıp başımı giderim uzak diyarlara
Senin için ağlamıyorum artık
Terk edilen aşklara meydan okurum ben

Saadet Kılıçaslan

Mutlu Yıllar Bebeğim

Şen ağlama bebeğim sana kıyamam
Özlemin çağladı yüreğe anlatamam
Yaktı ateş narında acıların
Kanayan yaralarımı saramam

Kahkahalar atardım ömrüm baharken
kışa döndüm seni kucağımdan alırlarken
Hiç unutmam nasılda ağlıyordun yüzüme bakarken
Şimdi unutturdular beni ben seni unutamazken

Yeni yıla gözüm yaşlı mı girecektim
Ölene kadar seni hiç göremiyecemiyim
Otuz yediyi kaç yıla kaç aya böleceğim
Sensiz bir sene daha geçirdim bebeğim

Mutlu seneler diliyorum bensiz
Yeni yılını kutlarım ağlayarak sensiz
Güneş yarın başka doğacak bizsiz
Yavruma hasret özlemim sensiz

Saadet Kılıçaslan

Neresinde

Sokaklarda kalmadı can güvenliği
Esrarcısı, hırsızı, kapkaççısı
Elden gidiyor Türkiye
Yok mu hiç kurtarıcısı....

Kol geziyor dolandırıcı illeti
Sokak ortasında cinayetler serisi
Çaresiz kalmış savcısı, hakimi, polisi
Kanun bunun neresinde

Suçlusunu serbest gezer
Masumu hapse girer
Parasız pulsuz sefiller
Almış içki şişesini eline
Kodamanlar kumar peşinde
Adalet bunun neresinde

Çöpte arar kısmetini
Çoluk çocuk çorbaya banar ekmeğini
Gariban arar sokakta evini
Gelecek bunun neresinde

Yaşlılara kalmamış hürmet
Sakın haaaa yerinden kımıldama
Etme zahmet
Saygı bunun neresinde

Seviyorum diye yalan söyler
Aldatıyor bir birini sevenler
Tacize uğruyor sabiler
İnsanlık bunun neresinde

Saadet Kılıçaslan

Nisan yağmurları gibisin.

Nisan yağmurları gibisin
Tarlama yağarken.
Penceremden giren
Ilık bir rüzgar gibisin;
Hafif hafif yüreğime esen.

Bazen şiir oldun sayfalara yazılan;
Bazen de türkü oldun;
Sazımın tellerinde çalınan.

Nisan yağmurları gibisin
Yüreğime yağarken.
Her gün senin için açan;
Kırmızı, beyaz gül oldum
Bazen de sarı, beyaz papatya!
Yalnız senin için topladım
Nisa yağmurları yağarken

Saadet Kılıçaslan

Öğretmen Değil mi

Seni bilgiyle büyüten
Okutup adam eden,
Elinden tutup yücelten
Öğretmen değil mi
Seni yetiştiren?

Yeri gelince ana baba olan
Seni sevgiyle kucaklayan
Kitaplarda doğruyu bulduran
Öğretmen değil mi
Seni okutan?

Askerini başına toplayan
Kahpe kurşunları
Göğsüne siper eden
Düşmanı denize döken
Atatürk'ü de yetiştiren
Öğretmen değil mi?

Vur emrini kimden aldın
O,yüce insana hiç mi acımadın
Yıllarca emek veren
Öğretmenini de sopalattın
Seni de yetiştiren öğretmen değil mi?

Sopayla vurduğun kişiye iyi bak
Alnındaki terler bile kurumamış
Sana verdiği emeklerin
Meyvesini toplayamamış

Hayırsız çıktın sen
Sopayı alıp eline
Vurdun acımasızca öğretmenine

Şaadet'tir benim adım
Öğretmenlere saygı duyarım
Sopayı alıp vuranlar adına
Bıçak çekip sırtından vuranlar adına
Trenden atıp boğazını kesenler adına
Ve Türkiye adına

Öğretmenlerden özür dilerim
Beni de yetiştiren
Öğretmen değil mi

Saadet Kılıçaslan

Sana Hasretim

Ayrılık biterse bir gün
Eğer kavuşursak hasretle
Bil ki o gün
Yağmurları yağdırmayacağım

Özlemlerin bittiği gün
Sevenlerin kavuştuğu gün
Göz yaşlarımın kuruduğu gün
İnan ki bana
Akşam olmayacak o gün

Boşa geçen şu ömrümün
Seni seven deli gönlümün
Beni terkettiğin gün
İnan ki sevgilim
Kalbim duracaktır o gün
Ve artık hiç sevmeyeceğim

Saadet Kılıçaslan

Sarılayım Bende Anne

Babamı niye sardılar bayrağa
Uşüdü mü anne
Ama sen neden ağlıyorsun
Niye susuyor her kes
Anlamak istiyorum bende

Bayrak hiç ısıtır mı
Gökyüzünde dalgalanır
Değil mi anne
O,zaman bayrak babalara örtülmez ki
Bana da anlatın anne

Bu gün hava çok soğuk
Uşüyorum
babama söyle de
Akşam yanımda uyusun
Anne

Babamı neden omuzlarına aldılar
Şampiyon mu yoksa benim babam
Şimdi
Nereye götürüyorlar
Durun götürmeyin bamamı
Bir kez de ben sarılayım anne

Saadet Kılıçaslan

Sebebim Sensin

Seven yüreğime hasret koyma benim
Gitme sakın ağlamasın gözlerim
Sevdan ile yanmaksa benim kaderim
Varsın yansın sensin ecelim

Ölmezsem aşkına yemin ederim
Sen yaşa ben hayatıma küserim
Giderken bana hiç haber vermedin
Bilseydim bu kadar seni sevmezdim

Gözümün yaşı oldun bilemezsin
Kaç mevsim soğudu gelmedin
Zemheri baharın sonu gidişin
Sisli gecelere söz geçiremedim

Üşütür yokluğun güz mevsimin
Yaprağı mı döktün sebebim sensin
Karların altında can çekişirim
Canın sağ olsun sen oldun ecelim

Saadet Kılıçaslan

Sen Ağlama Bebeğim

şen ağlama bebeğim sana kıyamam
Özlemin çağladı yürekte sana anlatamam
Yaktı ateş narında acıların beni
Kanayan yaralarımı saramam

Kahkahalar atardım ömrüm baharken
kışa döndüm seni kucağımdan alırlarken
Hiç unutmam nasılda ağlıyordun yüzüme bakarken
Şimdi unutturdular seni ben seni unutamazken

Yeni yıla gözüm yaşlı mı girecektim
Ölene kadar seni hiç göremiyecemiyim
Otuz yediyi kaç yıla kaç aya böleceğim
Sensiz bir sene daha geçirdim bebeğim

Mutlu seneler diliyorum sana bensiz
Yeni yılını kutlarım ben ağlayarak sensiz
Güneş yarın başka doğacak bizsiz
Yavruma hasret özlemim sensiz

Saadet Kılıçaslan

Sen Yeşertin

Yağmur olup yağdın çorak toprağa
Sabrın kara tahta sevgin tebeşir oldu.
Gökyüzüne yıldızlar döldü.
Güneşim sen oldun öğretmenim

Ektiğin tohumlar yeşerdi,
Tarlada buğdaylar başak verdi,
Diktiğin ağaçlar meyve verdi;
Yaprakları sen oldun öğretmenim.

Sensin bizlere can suyu veren,
Beynimize bilgi tohumları eken
Aydın kişiler yetiştiren;
Sen oldun bizleri yeşerten.

Bu vatanın umutları;
ATATÜRK ün çocukları;
Kalem tutan elleri,okuyan dilleri;
Teşekkür ederler hepsi;
Işığımız sen oldun öğretmenim.

Saadet Kılıçaslan

Seni Özlüyoruz Atatürk'üm

Sonbahar bugün delirdi
Döktürdü ağaçlar yapraklarını
Hepsini yerlere indirdi
toz bulutu gökyüzünde birikti
Tutamadı bayrağı yarıya indirdi

On kasımı gösteriyor
Takvim yaprağı
Saat durmuş dokuzu beş geçiyor
Güneş kızgın öfkeli bakıyor
Çatmış kaşlarını hilal
Hırçın kayalardan bakıyor

Deniz coştı kabardı
Dalgalar kayalara tırmandı
İçimizde acılar çoğaldı
Gözlerde yaşlar doldu boşaldı
Gök ağladı bulut ağladı

Dolma bahçede birikti insanlar
Yetmiş dört sene önce bugün
Atamızı kaybettiğimiz o gün
Yüreğimizde kaldı acısı
Çağlıyor sel oldu göz yaşları bugün
Özlüyoruz seni Atatürk'üm

Saadet Kılıçaslan

Senin olsun

Güneşin senin olsun,
Yağmurun benim.
Gökyüzünü istemem.
Bulutları ver bana

Kalbin senin olsun
Damarlarındaki kan benim
Ömrünü istemem
Canını ver bana

Mutluluk senin olsun
Hüzünlerin benim
Gözlerini istemem
Yaşlarını ver bana.

Saadet Kılıçaslan

Sensin Öğretmenim

Yıldızlar gibi pırıl pırıl gözlerin
Bize verdiğin bilgilerin
Sevgi dolu yüreğimin
Güneşisin öğretmenim

Bizleri geleceğe yücelttiniz
Beynimize bilgi tohumu serptiniz
Bahçemde açan güllerimsin öğretmenim

Nasıl unuturuz emeğinizi
Helal etmeden hakkınızı
Vermem acizane canımı
Ruhumun temeli sensin öğretmenim

ÖĞRTMEN BİR SANTÇI EN GÜZEL ESERİ TALEBESİDİR

Saadet Kılıçaslan

Sensiz de Açacak ieklerim

Ne glşm vardı dudaklarımda
Ne hasretin kaldı buğulu bakışlarımda
Aramaz oldum seni eriştim sonbahara
Dktğn yaprakların sebebim oldu

Zemheri yüreğin eserken bana
Uşuyorum seni her andığımda
Yeminler ediyorum hayırsız akşamlarına
Gelme artık istemem girme rüyalarım

Sevdan hasret koymaz bunu böyle bilesin
Karlari erittin artık yüreğimden çıkıp gitmelisin
Gözyaşlarım yağmaz sana vn melisin
Beni böyle sen yarattın sevinmelisin

Deli rüzgar esiyorsa hiç aldırma
Arkanı dönüp gittin dönme bir daha
Bahar gelecek yine inan ki bana
Sensiz de açacak çiçeklerim göreceksin

Saadet Kılıçaslan

Sensiz Sevgi

Özlemlerimi bir avuç toprağa gömüp
Gideceğim buralardan
Belki yüreğini de alıp götüreceğim
Sevgim yavaş yavaş alevlenip
Erişecek senin olduğu yere
Dumanları saçlarını gri renge boyayacak

Ve ben seni
sensiz yaşayacağım
Kalbimde sevgini taşıyacak
Yüreğime adını kazıyacağım

Belki de yatağında
sessiz sessiz ağlayacağım
Ve sana duyurmayacağım

Saadet Kılıçaslan

SerzeniŖte Duygular

Dağların yamaçlarında uzanıp
Güneşin kıpkızıl doğuşunu
Seyrediyor umutlarım
Şafakta ayrılıklara kahrediyor
Sevdalarım

Yağmur bulutlarında saklanıyor
Göz yaşlarım
Hırçın hırçın bakıyor
Kartalın gözleri
Pençelerinde çırpınıyor yüreğim
Acı acı dağlarda yankılanıyor
Feryatlarım

Bekleyişler dağlıyor dağların eteklerinde
Koyunlar kuzular yayılıyor
Çobanın çaldığı kavalından
Dinliyorum yanık nameleri

Dağların doruklarından seyrediyorum
Güneşin batışını
Kayboluyor umutlarım
Yıldızlar kaplıyor kara geceye
Aşklarım sevdalarım kalıyor
O ıssız yerlerde

Seni seviyorum diye haykırıyorum
Seni seviyorum

Saadet Kılıçaslan

Seveceksen Adam gibi sev

Hayallerimin en büyüğüyle
Sana bağlandığım
Sevdamin büyüklüğüne
Aldanıp kaldığımın

Farkında mısın?
Hıçkırarak ağladığımın?
Geceleri kabus görüp uyandığım
Tanıgıdır mehtapsız geceler.

Seveceksen adam gibi sev
Ya da çık git hayatımdan...
Korkma ben alışığım
Geçenin karanlığında yürümeye
Yağmur da yağsa hiç fark etmez
Yüreğime attığın tohumlar
Yeşermeden çık git hayatımdan

O zaman belki aydınlık olur gökyüzü
Eskisi gibi yıldızlar da parıldar
Birde güneş doğdu mu yeniden
Ve bana günaydın günaydın
Diye seslenirse serçeler
Seni unuttuğum günün şahididir
Bahçemde açan menekşeler

Seveceksen adam gibi sev
Ya da çık git çık git hayatımdan

Saadet Kılıçaslan

Soldurdun içimdeki gülü

İhanetin acısını düşlerimde sakladım
Güneşim doğmadı sabahlar sensiz
Vedasız zemherinin ekiminde,
Rüyalarımın girmenin vebalini
Ödeyeceksin, ey sevgili vefasız...!

Tenha bir köşede hayallerinle
Köşe kapmaca oynuyor yüreğim
Seni arıyor göçmen sevdam, sensiz
Kanayan yaramın bedelini
Ödeyeceksin ey sevgili vefasız...!

İlk şiirlerimi sana yazdım.
Kaç yaprak yırtım yırtım attım
Verdiğin, gülün dikenini kalbime batırdın
Çanımı yakmanın acısını
Ödeyeceksin ey sevgili vefasız...!

Güldüğüme aldanma sakın
Sarıp soldu yapraklarım.
Baharda şen kahkahalar atardım
Ömrümü kışa çevirmenin hesabını
Ödeyeceksin ey sevgili vefasız.

Saadet Kılıçaslan

Söz VERİYORUZ Atam

Kalbimize sığdırdık seni Atam
Öyle sihirli bakışın var ki,
İnsanı derinden etkiliyor Atam! ...
İşte senin sözlerin sözlerin Atam;
Ey Türk gençliği:çalış öğren güven!

Kalbimizde bir başkadır yerin:
Tarihte yazılıdır altın harflerle ismin;
Senin sözlerin Atam
Hayatta en hakiki mürşit ilimdir

İlkelerin bizlere rehber olacak
Söz veriyoruz Atam!
Cumhuriyet laiktir laik kalacak! ...
Ant içiyoruz huzurunda
Türkiye cumhuriyeti ilelebet
Payidar kalacak

Saadet Kılıçaslan

Suçlu Sen Değilsin Kadın

Düşlerinin hayal denizinde dalgalanan kadın
Boraya tutulan bir gemi batarken yüreğinde
Ne umutlar vardı belki yeşeren bahtında
Kesilen infaz odasında on üçünde gelin olacak
Yada toprak olacaktı cansız bedeninin

Son kez bakıp elindeki bez bebeğine
Amca dediğin adamın kölesi olmak da vardı
Köşe başında sıkılan hayaller bir kurşunda bitiverse
Çiğdemler açsaydı kardelenlerin arasında baharın
Şevdanın solan bahçesinde oynayan çocuk kadın

Tavanda on dördün de ipin ucunda sallanırken
Evcilik oyunu bitti büyüttüler seni çocuk
Suçlu sen değilsin huzurla uyu artık

Saadet Kılıçaslan

Şehidiz Biz

Şehidiz biz
Vatan uğruna can verenlerdeniz.
Şerefle taşıdığımız tüfeğimiz elimizde
Kelime_i şehadet dilimizde
Üstümüze örttünüz al bayrağımız da
Hesap soracak sizden
Hesap soracak! ...

Koydular bizi tabuta
Fatıha okunur başucumuzda
Anaların gözünden akan yaşlarda
Hesap soracaktır sizden
Hesap soracak...

Sanmayın biz kara toprağın içindeyiz,
Biz bu vatanın bekçileriyiz,
Arkamızda bıraktığımız yetimlerimiz
Hesap soracaktır sizden hesap

Adımızı sormayın sakın
AHMET_MEHMET_SERKAN_OĞUZ,
Hiç fark etmez
Tek yürek,tek bileğiz
Şehidiz biz şehit
Hesap verceksiniz Allah katında

Saadet Kılıçaslan

Şerefine Aşk

Gök yüzünden izin aldım
Yağmurlara aldırmaksızın
Yıldızlarla dans edeceğiz
Bulutlardan rica ettim
Aşkımı davet etmesinler diye

Şimşekler çakacak bulutların arasından
Kalp çizilecek havai fişeklerden bezenmiş
Gökyüzünde parti vereceğim
Şampanyaları ben patlatacağım
Şerefine aşk diye haykıracağım
Gökyüzünde

söz verdim dolunaya
İçip sarhoş olmayacağım
Sevdiğimin adını anmadan
Gitti diye yas tutmayacak kalbim
Geceleri isyanda olmayacağım

Yıldızlar dans edecek benimle
Gökyüzünde parti vereceğim
Bu gece
Benim şerefime kalkacak
Kadehler
Şerefine aşk diye bağıracam

Artık seni hiç sevmeden
Sensiz yaşayacak kalbim
Bu sefer sen değil
Bu sefer
ben seni sileceğim
Kalbimden
Kadehimi sensiz kaldırıyorum
Şerefine aşk diye
Haykıracağım gök yüzünde

Saadet Kılıçaslan

Şiirlere yazdım seni

Şiirlere yazdım seni
Okudum mısra mısra
Sayfalarda aradım hep
Yarısı sararmış yırtık resmini

Uzun yıllar silinmedi hafızamdan
Bana gülen gözlerin
Saçlarıma düşen her aklar
İşte senin eserin

Bazen yürürdüm seninle el ele
Söyleşirdik ıssız gecelerde
Bana elveda deyip gidişinle
Uyanırdım hep rüyalarımın

Sensiz böyle geçti ömrüm
Bazen ağlayıp bazen üzülüp
Gözümde akan yaşlarım
Bir ömür alıp götürdü benden

Saadet Kılıçaslan

Şikayetim Var Atam

Senin huzurundayız saygılarımızı getirdik
Kalbimizdesin unutma Atam
Elimizde çiçek değil
Şikayet dilekçesiyle geldik
Okuyoruz huzurunda dinle bizi Atam

Çok üzgünüz elimizde değil
Cumhuriyet elden gidiyor Atam
Sözünde durmayan namert
Kara çarşafa büründü Atam

Türban takan genç kızlarımız
Sarıklı şalvarlı delikanlılar
Türkiyeyi İran yapacaklar
Gözümüz yaşlarla huzurunda
Senden özür diliyoruz
Kurduğun Cumhuriyeti koruyamadık Atam

Sözümüz geçmiyor ki namerde
Dediğimi yaparım diyor
Okullara türbanla giriyorlar
Cumhuriyet Parça parça kırılıyor atam

Cumhuriyeti savunacak
Ve sonsuza kadar yaşatacak
Bugün huzuruna çıkanlar
Ant içerek ayrılıyor
Cumhuriyet her zaman ilelebet payidar kalacak
Rahat uyu sen Atam

Saadet Kılıçaslan

Taze Aşk

Güneşten ateş yaktım
Bulutlardan aşkı yarattım;
Yıldızlardan çiçek yapıp;
Sevgiyi getirdim sana.

Ağaçların yapraklarından gölge yaptım
Başının üstüne,
Terimin teriyle sulayıp
Sevda çiçekleri getirdim sana
Taze aşk kokan

Mısra mısra yazılmış
Şiirle geldim sana

,

Saadet Kılıçaslan

Türkiyem

Taşına toprağına, buğdayına, başağına
Canımı koydum uğruna Türkiye'm
Vatan bizim toprak bizim
Yer altında yatan şehit bizim

Deresinden geçerim
Pınarlarından suyunu içerim
Bağında bahçende gezinirim
Seve seve canımı veririm

Semalarda dalgalanan
Bayrak bizim hilal bizim
Yerden karnımızı doyuran
Tahıl bizim ekin bizim

Şerefime namusuma
Kanımın son damlasına
Göğsümdeki imanımla
Kucaklarım seni Türkiye'm

Selam getirdim ulusundan
Ciğerimden parçamdan
Senin uğurunda
Şehit şerbeti içenlerden
Minareden okunan ezan sesinden
Selamlar getirdim Türkiyem.

Saadet Kılıçaslan

Umut ıkmaı

Bu gün doğdum kahrolası sabahın rüzgarında
Ne zaman başlatacaktın acıları özlemlerine
Hangi ıkmaı sokakta ağlayacaktı umut mevsimleri
Sonbahar soğuklarında uşyecekti hasret
Eylül bu kadar sert miydi zemherinin gözleri
Kaşların atık... sesin hoyrat
Doğarken ağlatasın diye mi sevdim seni
yaşadığım yıllar haıçerin ucundan
Geri döner sana kan damlayarak eylül
Hazanı mı bekledin bu ne cüret
Mutlu seneler onca çektiğim eziyet
Umut yağmurlarımı kara bulutlar aldı
Hırçın denizin dalgası gibi vurdun beni kayalara
Mutlu musun Şimdi eylül kara bahtıma

Saadet Kılıçaslan

Üşüyorum Bugün Anne

Mevsimler soğuyor sanki hasretine
Yine ağlıyorum gece gece
Yüreğim kaynıyor bir bilsen
Üşüyorum bugün sarıl bana anne

Hüzünlerime karıştı senden kalan selin
Nasıl yağıyor gök son yolculukta sesin
Gözlerim akıyor damla damla bilesin
Üşüyorum bugün sarıl bana anne

Öptüğün yanaklarım da ıslaklığın kaldı
Yüreğimden uğurlamadım seni özlemin yaktı
Solmuş yüzünde yıldızlar yandı
Üşüyorum bugün sarıl bana anne

Minik kızındım hani bırakmazdın bebeğini
Sarılıp sarılıp koklardın tenimi
Biraz daha kal yanımda diye yalvarttın beni
Üşüyorum bugün sarıl bana anne

Selan verildiği gün inanmadım
Kara toprağa vermeye kıyamadım
Gittiğin günden beri üşüyorum
Simsıkı sarıl ısıt beni anne

Saadet Kılıçaslan

Vatan Sağolsun

Gözler neden ağlıyor bugün
Yetimler yalın ayak koşuyor
Al bayrağa sarılı tabutlara
Bebeler analarının kucağında
Boncuk boncuk göz yaşlarla
Korkak ürkek bakıyorlar kalabalığa

Bayrak hüznle dalgalanıyor göklerde
Hilal bir gözüküyor bir kayboluyor
Bulutlar isteksizce bestelemiş güftesini
Gökyüzünde bulutlara çaldırıyor
Hicazkar makamında
Türkiye on şehidine ağlıyor bugün

Analar ağıt yakıyorlar
Daha yeni yaktı mıdı gınasını
Kuuzuummmmm
Yer gök feryat figan
Ayakta zor duruyor babalar
Hepsinin ağızlarından aynı sözler
hiçkırıklara karışıyor

VATAN SAĞ OLSUN

Tekbir sesleri göklere yükseliyor
Sonra helalleşmeler sonrası yok
Hakkınızı helal ediyormusunuz
Hep bir ağızdan helal olsun

Ve yine analar babalar ağlıyor
Yine evlatlar yetim
Yine eşleri dövünürken
Sarılıp bebelerine sessiz kalıyor
Ne yapsın garibim söylediği tek söz
Veeee

VATAN SAĞ OLSUN

Türkiye hep bir yürek
hep aynı sözler

ŞEHİTLER ÖLMEZ VATAN BÖLÜNMEZ

Biz şehitlerimize haklarımızı helal ettik ammmaaa şehitlerimiz bizlere haklarını helal edecekler mi acaba

Aziz şehitlerimizin anısına

Süleyman, Ertuğrul, Ramazan, Sami, Serdar
Uğur, Emrah, Osman, Ahmet, Burak

Mekanınız cennet olsun

Saadet Kılıçaslan

Vazgeçmeyeceğim

Varsın gözlerin görmesin beni
Fark etmez.
Varsın yıldızlar sönük kalsın;
Bulutlar her gün benim için ağlasın
Seni özlemekten vazgeçmeyeceğim

Yüreğin alev alev yansa da
Seni görmediğim mevsimlere
Hasret yağmurları yağsa da
Seni beklemekten vazgeçmeyeceğim

Varsın baharda doğmasın üstüme güneş
Fark etmez
Sarsın geceyi ay mehtabı kucaklasın
Seni düşünmekten vazgeçmeyeceğim

Paylaşsın seninle rüyalarımı geceler
Göz yaşıyla sulansın bahçedeki fideler;
Solmasın hayalimde ki çiçekler;
Saklasın aşkımı kalbime vurduğun hançer
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Saadet Kılıçaslan

Vuslat Örtüyor Üstümü

Mum ışığındaki gibi sönüyor alevin
Yüreğime hasretin düşüyor
Pencereme yağmurlarını indiriyor gökyüzü
Yüreğimi üşütüyor sen gibi bebeğim

Özleminin penceresinden seyrediyorum
Rüzgar perdeleri savuruyor içeri
Kokunu duyar gibiyim ısınıyor odam
Kolların dolanıyor boynuma bebeğim

Zifiri karanlık kirpiklerime düşüyor
Aralığın son demini yaşıyorum
Vuslat örtüyor üstümü sensizliğe
Ağlıyor gözlerim hadi bir umut bebeğim

Mezar taşım dikiliyor baş ucuma
Kapatıyorlar üstümü gelme artık sakın
Ölümüne güleceksin biliyorum
Sensiz bir kış daha geçecek bebeğim

Saadet Kılıçaslan

Yanar da Giderim

YANAR DA GİDERİM

Seni seviyorum derken
Gözünün içine nasıl bakarım
Aşkımı anlatamam korkarım
Belli etmem gözyaşlarımı
Gizli gizli ağlar da giderim

Senden ayrılırken içim burkulur
Rüzgar eser saçlarını savurur
Bu hasretlik için için kavurur
Saçlarını sineme sarar da giderim

Bir çift bakış yetmez bana
Ne zaman geleceksin hangi baharda
Gözlerim kalıyor hep yollarda
Kalbimi sana bırakır da giderim

Bir heyecan dolar benliğime
Titrerdim dokununca tenime
Dudağındaki kor ateşinde
Meşale gibi yanar da giderim.

Saadet Kılıçaslan

Yavrum Gelmeden

Azrail geldi canımı almaya
Gözlerim açık uzattılar yatağa
Teslim etmem ruhumu
Hazreti melek sana
Son kez yavrumu görmeden

Kefenim biçildi suyum ısındı
minareden sala sesi duyuldu
İmam geldi baş ucuma durdu
Yuğmayın beni ne olur
Yavrum yanıma gelmeden

Musalla taşına koydular beni
Yükselir cemaatten tekbir sesleri
Dökülür gözlerden yaş selleri
Herkes ruhuma fatiha dedi
Kılmayın namazımı ne olur
Yavrum amin demeden

Mezarımı kazdılar,kefenimi çözdüler
Beni kara toprağa gömdüler
Örtmeyin ne olur mezarımı
Yavrum bir avuç toprağı atmadan üstüme

Saadet Kılıçaslan

Yeminim Var

Aşka inancın yoksa,eğer
Sözümden asla dönmem bir tanem.
Başka biri yoksa hayatında
Senden başkasını sevmeyeceğim.

Ayrılık girerse ölümden gayrı,
Kıyamete kadar seni seni seveceğim
Yeminim var tanrıma bir tanem
Sensiz ölüme gitmeyeceğim

Sevgin yok olursa
Gök yüzünden bir yıldız kayarsa
Son nefesimi vermeyeceğim
Yeminim var tanrıma bir tanem
Yeminim var
Sensiz mezara girmeyeceğim

Saadet Kılıçaslan

Yıllara Sığmayan Hasret

Yüzünü sığmayan hayallerime çizdim

Seni incitmeden.

İlk adımlarını göremediğim,
Rüyalarımnda sakladım usulca.

Gülücüklerini özledim,

Gamzeli yanaklarına,

Düşen buse mi aradım.

Ayrılık çökerken,

Temmuz ayının kavurucu sıcağında,

hoyratça

Alırlarken kucağımdan seni,

Kopartılan çiçeğimin tohumları

Düştü yüreğe;

Belki...!

Yeniden yeşerir sin diye

Sakladığım gözyaşlarımın,

penceresinden serptim

Arka bahçeye.

Hasretle beklédim

Bir gün çalarsın kapımı.

Avucunda getirirsin umutlarımı,

Yumuk,yumuk, ellerini öperek

Pembe gül yanaklarını,

Koklamak istedim.

Duyamadım dudaklarının,

Arasından anne deyişini

Ağzının kenarlarına bulaşan

Ak sütümün iki damlasıyla,

Koparttılar seni benden.

Sorma...!

Unuttum mu asla!

Sende duymadın

Yavrum diye seslenişimi

Kaldırım taşlı sokak arasında

Misket oynarken

Sen yavrum

Köşe kapmaca oynayan çocukların,

Arasın da aradım seni

Koşar gelirsin diye,

Seyrettim habersizce.

Senin için yazıp

Sahneye koyduğum eseri,

Oynuyor yüreğim.

Baş rolde sen.

Oyunun adı;

Ölü ölüme,dirisi dirime gelmesin...

Sen söylemiştin ya hani,

Bir gün yazarsan

Ayakta alkışlarlar seni,

Hatırladın değil mi

Sahnede ışıklar yanıp sönünce,

Kapanıyor yüreğimde perde

Seni alkışlıyor hasretim.
Gözyaşlarım senin için akıyor,
Mutlu yıllar bebeğim.

Saadet Kılıçaslan

Yüce Aşkımız

Al götür yüreğinle beni
Mutluluğun bol olduğu yere
Tomurcuklanan çiçeklerin açtığı yere
Yalnız ben olayım orada
Birde seven kalbin.

Güneş hep ısıtsın doğayı
Senin sıcaklığın gibi
Bulduğumuz yerleri
Dudaklarından dökülen
"Seni seviyorum" cümlesi

Bir ömür süreceği yerde
Noktalansın aşkımız
Bu dünyada yaşayan
Sadece biz varız
Birde yüce aşkımız

Saadet Kılıçaslan